

Reacties op het actualiteitencollege,

door en Christine Pollmann en Germie van den Berg

Christine Pollmann, hoofd afdeling jeugd

De lezing van de heer Stams prikkelt. Een aantal voor mij relevante issues die de uitgangspunten van het Amsterdamse Koersbesluit 'Om het Kind' raken:

- Het inrichtingsprincipe van ons nieuwe jeugdstelsel, en breder sociaal domein, is het gebiedsgericht werken. Is er en in hoeverre is een vergelijking met de Vogelaarwijken zoals die in de lezing gemaakt werd zinvol?
- Eigen Kracht Conferenties hebben een fundamenteel ander vertrekpunt dan netwerkberaden, waarbij de professional mét de familie een plan maakt. Kunnen de onderzoeksgegevens uit het laatste dan iets zeggen over het eerste? En biedt het lopende onderzoek naar Eigen Kracht Conferenties bij Jeugdbescherming Regio Amsterdam, waar de heer Stams bij betrokken is, al aanknopingspunten over de werking?
- Moet alles evidence – based zijn? Zijn er ook aanwijzingen voor nut en noodzaak van practice based evidence, vanuit de praktijk samen met ouders en kinderen opgebouwde ervaringskennis over wat werkt en wat niet werkt?
- Care as usual heeft geen effect? Terwijl de effectiviteit van een interventie mede bepaald wordt door de kwaliteit van de relatie? Er is onderzoek van Van Yperen met een gunstiger schatting van effectiviteit.¹

Kortom: ik zet het gesprek graag voort. Bij de inrichting van het stelsel hebben we goed geluisterd naar alle partijen. Het is spannend om als Amsterdam de transformatie in een gelijktijdige dialoog tussen wetenschap, praktijk, beleid én politiek al doende en denkende verder te laten ontwikkelen en daarbij het debat te delen met bredere kringen buiten de stad.

Germie van den Berg, onderzoeksleider

Als coördinator van NEJA pak ik graag de handschoen op die Geert Jan Stams werpt. Juist in samenwerking tussen beleid, praktijk en wetenschap/onderzoek zijn er al een aantal concrete onderwerpen die we vanuit het NEJA verder kunnen brengen.

¹ Van Yperen, T. (2010. 55 vragen over Effectiviteit.). De schatting van de effectiviteit van de care as usual ligt op een zogenaamde Effect size van 0,40. Dat betekent dat ruwweg 20-25% van de cliënten beter af is met de behandeling dan cliënten (gezinnen met hulpvraag) zonder behandeling.

- Screening op risico's voor onveiligheid - van LIRIK naar ARIJ: JBRA en onderzoekers van de UvA zijn volop bezig om de LIRIK, gebaseerd op het klinische oordeel, door te ontwikkelen tot het actuaireel instrument ARIJ. Diverse praktijkinstellingen proberen de ARIJ nu uit. In het kader van de aanpak kindermishandeling is het team jeugd van de gemeente aangehaakt om besluitvorming over het gebruik van de ARIJ verder te brengen.
- De inzet van specialisten aan de voorkant, vooral voor de diagnostiek van de moeilijkste doelgroepen: Lector Leonieke Boendermaker gaat samen met de Ouder- en Kindteams aan de slag met de doorontwikkeling van hun basismethodiek. Een van de werkgebieden is passende hulp inzetten en daar gaat adequate diagnostiek aan vooraf. De kwaliteit van de diagnostiek staat hiermee op de agenda.
- Eigen kracht als principe. Bij welke doelgroepen, in welke situaties, onder welke condities werkt het wel en wanneer niet? .We zullen Geert Jan Stams uitnodigen de bevindingen van zijn onderzoek daarover te delen, de implicaties voor beleid en praktijk te bediscussiëren en na te denken over verder onderzoek. Het onderwerp zal de komende jaren, in het lerende stelsel dat we voorstaan, vaak op de agenda staan.

Tot slot: de centrale vraag van het NEJA-meerjarenprogramma: 'wat werkt en wat niet' en de zoektocht naar werkzame principes staan niet voor niets centraal. Ik roep Geert Jan Stams en alle andere NEJA partners op om te helpen dit verder handen en voeten te geven. Door onderzoek te doen, door kennis te delen en door vele ontmoetingen tussen onderzoekers, beleidsmedewerkers en professionals te organiseren.

Amsterdam 19 november 2015